

[Justitsministeren.]

enige om, hvor hele Kommissionen har staaet enig om, at der ikke bør straffes? Hvad er det for Bestræbelser for at ophæve Loven, den ærede Ordfører vil udfolde efter det, der nu foreligger?

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Kristen Amby) sagde, at naar man ikke trak Forslaget tilbage, var det, fordi Regeringen lod en Dør staa aaben til at indføre Seksualklinikker gennem Indenrigsministeriet — saadan kunde man vist kort udtrykke det. Selv om dette var Tilfældet, kan jeg ikke indrømme, at dette har noget som helst med Svangerskabsloven at gøre. Svangerskabsloven, som den herefter kommer til at foreligge, aabner ikke nogen som helst Dør til Oprettelse af nogen Art af Klinikker. Det eneste, der overhovedet kunde tænkes at være Genstand for Diskussion, maatte være Undtagelsesbestemmelserne i Henhold til § 1 — om de skulde være snævrere eller videre. Der er derfor ikke nogen som helst Grund til at opretholde et Forslag om ikke at lade Svangerskabsloven træde i Kraft, for fra Justitsministeriets Side kan der ikke gennem denne Lovgivning ske noget i den omtalte Retning. I den Henseende er jeg ganske enig med Socialministeren, som tilføjede, at der heller ikke gennem Mødrehjælpen vil blive søgt oprettet noget lignende. Derimod kan man jo ikke forlange, at Justitsministeren paa Forhaand skal kunne vide, ad hvilke Veje Sundhedsautoriteterne, der sorterer under Indenrigsministeriet, muligvis vil søge at udbrede Oplysning paa disse Omraader. Derom ved jeg intet; men dette kan ikke vedrøre Svangerskabsloven; i øvrigt har jeg heller ikke nogen som helst Grund til at formode, at Indenrigsministeren skulde nære det fjerneste Ønske om at genindføre Seksualklinikker gennem Sundhedsautoriteterne.

Jeg haaber, at der herefter er tilstrækkelig Klarhed over Forholdet, saaledes at man vil kunne trække det andet Forslag tilbage, og jeg takker i øvrigt for den Modtagelse mit eget Forslag har faaet.

Formanden: Det ærede Medlem, Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Da jeg regner med, at Ministerens Forslag vil komme i Udvalg, kan der jo ikke ske nogen større Skade ved, at vort Forslag gaar med i Udvalget. Naar Ministeren saa stærkt understreger, hvad jeg er glad for, at der i den

Svangerskabslov, vi nu faar, ikke er noget om Seksualklinikker — og det er jo rigtigt nok, det er der ikke —, saa kan jeg ikke begribe, hvorfor Ministeren baade i sin Fremsættelsestale og i sine Bemærkninger taler om disse Klinikker. Naar de slet ikke kommer ham ved, hvorfor henviser han saa til Sundhedsautoriteter og den Slags? Det maa dog være Meningen, at man regner med, at de vil komme, naar man siger: Ja vel, her maa de gaa ud, for i dette Forslag hører de systematisk ikke hjemme, men saa maa vi se, hvordan vi kan faa dem ind ad anden Vej — det er det, vi kunde lide at tale med Regeringen om i Udvalget.

Ministeren siger, at han kan ikke vide, hvad Sundhedsautoriteterne kan finde paa. Nej, det er der bestemt heller ingen, der forlanger, at Ministeren skal vide noget som helst om. Men naar Ministeren i en Bemærkning til et Lovforslag, som netop gaar ud paa at ophæve Bestemmelserne om disse Klinikker, siger saadan noget som, at den Sag kan Sundhedsautoriteterne eventuelt tage sig af, saa er deri vel givet et Fingerpeg — ellers forstaar jeg slet ikke, hvorfor det i det hele taget skal siges.

Justitsministeren (Steincke): Det vil næppe være vanskeligt at forklare det ærede Medlem dette. Vi har i Øjeblikket en Lovgivning — selv om den ikke er traadt i Kraft — om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab m. m., i hvis § 9 der staar, at paa Klinikker, der oprettes ved det offentlige Foranstaltning, skal gives Adgang for Personer af begge Køn til rigtig og forsvarlig Vejledning i Seksualhygiejne, hvorhos der skal gives svangre Kvinder Raad og Vejledning med Hensyn til deres Svangerskab, derunder om den Bistand og de Hjælpemidler af økonomisk og lægelig Art, der under Svangerskabet og efter Fødselen staar til Raadighed for dem selv eller til Hjælp ved Forsørgelse af det ventede Barn. En hel Række af Opgaver er her lagt ind under disse Klinikker. Justitsministeren foreslaar nu at ophæve disse Klinikker, og maa da sige, at en Del af disse Opgaver, saaledes som de var tænkt, vedrører Sundhedsautoriteterne, en Del vedrører Socialministeriet. Socialministeriet har allerede fremsat Forslag om Mødrehjælpsinstitutioner. Jeg ved ikke, i hvilken Udstrækning Sundhedsautoriteterne mener, der ad anden Vej skal skaffes Oplysning paa dette Omraade. Det ved jeg ikke, og derfor siger jeg det i Bemærkningerne, hvad jeg er nødt til, naar jeg vil udtømme § 9, som ophæves.